

חזי, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (בראשית ב) וַיִּפַּח בְּאָפוּי נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. לְנֶפֶשׁ חַיָּה מִמָּוֶשׁ. וּמֵאֵן דְּאֶסְתַּפֵּק בְּהַאי, בְּגִין דְּלֹא יָדַע, אִי חַיָּה זֶה הִיא חַיָּה תַתָּא, אוֹ חַיָּה דְשָׁמַיָא יִשְׂרָאֵל, אוֹ מְדַכְוָרָא אוֹ מְנוּקְבָא. אָבֵל לֹא כְתִיב לְנֶפֶשׁ הַחַיָּה, אֶלֶּא לְנֶפֶשׁ חַיָּה סְתָם, דְּמִשְׁמַע פְּלֵא.

וְכַד קָם אָדָם, הָוּוּת נִוְקְבַתְיָה תְּקוּעָה בְּסִטְרוּי. וְהֵיכָא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא דְבִיָּה, הָוּוּת אֶסְגִּי לְהַאי סִטְרָא, וְלְהַאי סִטְרָא, וְסִגִּי לְהַאי וְלְהַאי, בְּגִין דְּהִכִּי אֶתְפְּלִילֵת. לְבַתָּר נָסַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, וְתַקִּין לְנוּקְבִיָּה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית ב) וַיִּבְנֶן יְיָ אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלַע וְגו'.

אֶת הַצֶּלַע הָא אֻוְקִימְנָא, פְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שמות כ) וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן. וַיְבִיֵאֶהָ אֶל הָאָדָם, בְּתַקּוּנָהָא כְּכֹלָה לְחוּפָּה.

בֵּינָן דְּחֻמַּת לַיְלִית דָּא, עֲרַקַת, וְהִיא בְּכַרְכִּי יִמָּא, וְעַד פְּעֵן הִיא זְמִינָא לְאַבְאָשָׁא בְּנֵי עֲלָמָא. וְכַד זְמִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְחַרְבָּא רוּמֵי רְשִׁיעֵתָא, וְלִמְהוּי חוּרְבָן לְעֲלָמִין, יִסְלַק לְהַאי לַיְלִית, וַיִּשְׁרִי לָהּ לְהַאי חוּרְבָּא, בְּגִין דְּהִיא חוּרְבְּנָא דְעֲלָמָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה לד) אַף שָׁם הִרְגִיעָה לַיְלִית וּמִצָּאָה לָהּ מְנוּחָ.

וּבְסִפְרֵי קְדָמָי אַמְרֵי, דְּאִיְהִי עֲרַקַת מִן אָדָם מְקַדְמַת דְּנָא, וְאַנְן לֹא תְנִינָן הַכִּי, בְּגִין דְּהִיא נִוְקְבָא דָּא אֶשְׁתַּכַּחַת עֲמִיה, אָבֵל עַד לֹא קָמַת הַאי נֶפֶשׁ (כ"א דְהָא נִוְקְבָא דָּא לֹא אֶשְׁתַּכַּחַת עֲמִיה אָבֵל עַד לֹא אֶתְתַקְנַת נִוְקְבָא דָּא) עֲמִיה דְּאָדָם פְּדָקָא יְאוּת, הוּת מְזִדְוּגָא עֲמִיה וְכַד הַאי אֶתְתַקְנַת עֲמִיה פְּדָקָא יְאוּת, עֲרַקַת הִיא לְיִמָּא, וְזְמִינָא לְאַבְאָשָׁא בְּנֵי עֲלָמָא.

אֶסְנוּתָא לְהַאי, בְּהֵיכָא שְׁעֵתָא דְּאֶזְדְּוּגַת בְּרַנְשׁ בְּאַתְתִּיָּה, יְכוּיָן לְבִיָּה בְּקִדּוּשָׁה

מִשְׁנֵי צְדָדִים פְּרָאוּי. זְהוּ שְׁכַתּוּב (שם ב) וַיִּפַּח בְּאָפוּי נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. לְנֶפֶשׁ חַיָּה מִמָּוֶשׁ. וּמִי שְׁמִסְתַּפֵּק בְּזֵה, כִּי אֵינּוּ יוֹדַע אִם הַחַיָּה הַזֶּה הִיא הַחַיָּה הַתַּתְּוֹנָה, אוֹ הַחַיָּה שְׁשָׁמַיָּה יִשְׂרָאֵל, אוֹ מְהַזְכֵּר אוֹ מְהַנְקֵבָה. אָבֵל לֹא כְתוּב לְנֶפֶשׁ הַחַיָּה, אֶלֶּא לְנֶפֶשׁ חַיָּה סְתָם, שְׁמִשְׁמַע הַכֹּל.

וּכְשֶׁעָמַד אָדָם, הֵיכָא נִקְבַּחוּ תְּקוּעָה בְּצִדּוֹ, וְאוּתָהּ הַנִּשְׁמָה הַקְדוּשָׁה שְׁבוּ הֵיכָא מִתְפַּשְׁטַת לְצַד הַזֶּה וְלְצַד הַזֶּה, וְהֵיכָא מְסַפִּיקָה לְזֵה וְלְזֵה, מִשּׁוּם שְׁכָף נְכַלְלָה. אַחַר כֵּן נָסַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם, וְתַקֵּן אֶת נִקְבָּתוֹ. זְהוּ שְׁכַתּוּב (שם) וַיִּבְנֶן ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלַע וְגו'. אֶת הַצֶּלַע, הָרִי בְּאַרְנוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (ויקרא מד) וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן. וַיְבִיֵאֶהָ אֶל הָאָדָם, בְּתַקּוּנָהּ כְּמוֹ פְּלָה לְחַפָּה.

בֵּינָן שְׂרַאֲתָה לַיְלִית כְּף, בְּרַחֲהּ, וְהִיא בְּכַרְכִּי הַיָּם, וְעַד עַכְשָׁו הִיא מְזַמְנַת לְהִרְע לְבַנֵּי הָעוֹלָם. וּכְשֶׁעָתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְרִיב אֶת רוּמֵי הַרְשָׁעָה וּשְׁתַּחֲרַב לְעוֹלָמִים, הוּא יַעֲלֶה אֶת לַיְלִית הַזֶּה, וַיִּשִׁים אוּתָהּ בְּחַרְבָּן הַזֶּה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא חַרְבְּנוֹ שֶׁל הָעוֹלָם. זְהוּ שְׁכַתּוּב (ישעיה לד) אַף שָׁם הִרְגִיעָה לַיְלִית וּמִצָּאָה לָהּ מְנוּחָ.

וּבְסִפְרֵי הַרְאִשׁוֹנִים אַמְרוּ, שְׁהִיא בְּרַחֲהּ מִן הָאָדָם מְקַדְמָה לְכֹן, אָבֵל אֲנִי לֹא שְׁנִינּוּ כְּף, מִשּׁוּם שֶׁהִרִי נִקְבָה זֶה נִמְצָאָה עִמּוֹ, אָבֵל טְרָם שְׁקָמָה הַנֶּפֶשׁ הַזֶּה (שְׁחֵרִי נִקְבָה זֶה לֹא נִמְצָאָה עִמּוֹ, אָבֵל טְרָם שְׁתַּקְנָה הַנִּקְבָה הַזֶּה) עִם אָדָם פְּרָאוּי, הֵיכָא מְזַדְוּגַת עִמּוֹ, וּכְשֶׁזָּדוּ תַקְנָה עִמּוֹ פְּרָאוּי, הִיא בְּרַחֲהּ לַיָּם, וּמְזַמְנַת לְהַזִּיק לְבַנֵּי הָעוֹלָם.

הַרְפוּאָה לְזֵה - בְּאוּתָהּ שְׁעָה שְׂאָדָם מְזַדְוּגַת עִם אִשְׁתּוֹ, כְּזֹן לְבוֹ

בקדשת רבוננו ויאמר כף:
העטופה בסדין הזדמנה, מתרת
מתרת, אל תפנסי ואל תצאי, לא
שלך ולא בחלקך. שובי שובי,
הים רועש, הגלים שלו קוראים
לך, בחלק קדוש אני אחוז,
ובקדשת המלך התעטפתי.

ורבסות את ראשו ואת אשתו עד
שעה אחת, וכן בכל פעם, עד
שלשה ימים לקליטה, שכל
הרכבה שאין קולטת לשלשה
ימים, שוב אין קולטת. ובספר
שהניח אשמדאי לשלמה המלך,
אמר שלשים יום. ואמר,
שלאחר שסיים את המעשה,
ישפך מים צלולים סביב מטתו,

וזו שמירה של הכל. (אחר כך)
מי שמניקה תינוק, לא תזדוג עם
אדם אלא בשעה שהתינוק ישן.
ואחר כך אל תניק אותו עד שעה
אחת, כמו שני מילין, או מיל
אחד, אם לא יכולה בשביל צער
התינוק בזמן שהוא בוכה. ובזה
לא יפחד ממנה לעולמים.

אשרי הצדיקים שהקדוש ברוך
הוא מלמד אותם סודות עמקים
שלמעלה ולמטה, והכל בשביל
התורה, שהרי מי שמתעסק
בתורה, מתעטר בעטרות של
השם הקדוש, שהרי התורה היא
שם קדוש, ומי שמתעסק בה
נרשם ומתעטר בשם הקדוש, ואז
יודע דרכים נסתרות וסודות
עמקים שלמעלה ולמטה, ולא
פוחד לעולמים.

בא ראה, באותו יום נצטוו על
עין אחד ועברו על מצות רבונם,
ובגלל שהאשה חטאה בראשונה
ובא עליה אותו הנחש,
כתוב (בראשית א) והוא ימשל כף.
מפאן והלאה, בכל הפעמים
שאנשים נמצאים רשעים לפני
הקדוש ברוך הוא, הרי בארנו
עליהם, מצד הדין הקשה. זהו

דמארי, ולימא הכי, עטיפא בקטפא אזדמנת,
שארי שארי, לא תעול ולא תנפוק, לא דיך
ולא בעדך. טוב תוב, ימא אתרגישא, גלגלוי
ליך קראן, בחולקא קדישא אחידנא, בקדושה
דמלפא אתעטפנא.

ולחפוא ליה לרישיה ולא תתיה עד שענתא
חדא, וכן בכל זמנא, עד ג' יומין
לקליטה, דכל הרפבה דלא קולטת לג' יומין,
תוב ליתא קולטת. ובספרא דאנח אשמדאי
לשלמה מלפא אמר, תלתין יומין. ואמר
דלבתר דסיים עובדא, לישדי מיין צלילן
סותרניה לערסיה. ונטורא דכלא. (לבתר).

מאן דינקא לרבאי, לא תזדוג לבר נש, אלא
בשעתא דרבאי נאים. ולבתר לא תניק
ליה, עד שענתא חדא, בתרין מילין, או חד
מיל, אי לא יכלא בגין צערא דרבאי, בזמנא
דאיהו בכי. ובדא לא מסתפי מנה לעלמין.

זבאין אינון צדיקניא, דקודשא בריך הוא
אוליה לון רזין עמיקין דלעילא ותתא,
וכלא בגין אורייתא, דהא אורייתא, מאן
דישתדל בה, מתעטר בעטרין דשמא קדישא,
דהא אורייתא שמא קדישא הוא. ומאן
דישתדל בה, אתרשים ואתעטר בשמא
קדישא, וכדין ידע ארחין סתימין, ורזין
עמיקין דלעילא ותתא, ולא מסתפי לעלמין.

תא חזי, (דף י"ט ע"ב) בההוא יומא אתפקדו על
אילנא חד, ועברו על פקודא דמאריהון,
ובגין דאתתא היא חבת בקדמיתא, ואתא עליה
ההוא נחש, כתיב, (בראשית א) והוא ימשול כף.

מפאן ולהלאה, בכל זמנין דגוברין אשתכחו
חייבין קמי קדשא בריך הוא, הא אוקימנא
דאינון נשים (דלעילא) מסטרא דדינא קשיא,

שאותן נשים (שלמעלה) שמצד הדין הקשה מזמנות לשלט